

VITÉZI REND

*Budapest, 1134 Gidófalvy u. 1/b. Tel/fax: 239-3094 HM tel.: 278-92
Társadalmi szervezetként bejegyezve: 1992. 02. 03. - Fővárosi Bíróság Pk. 68060/1992/1. sz.*

**v Dr. vitéz Bucsy László
törzskapitány
Történelmi Vitézi Rend
Közép-Magyarország
Keleti Törzsszék**

Budapest, 2012. február, 1

Tisztelt nemzetes uram!

Dr. V. Bucsy László a TVR: törzskapitányának, v. Molnár Gazsó János a VR. Főkapitányának írt levelének, egyes pontjaira szeretnék megjegyzéseket tenni.

Az 5. old 2. bekezdésében a szakadásról van szó.

A szakadás okairól nem esik szó.

Alapvető hiba, hogy Kormányzó urunk parancsa ellenére megalakult a hontalanságban élő vitézek Vitézi Széke.

„ Az 1960. szeptember 10-én a hontalanságban élő Vitézek Széke Regensburgban József főherceg elnökletével tartott ülésen a következő határozatot hozta:

„A Vitézi Rend végleges formája felett, majd a FELSZABADULÓ ország fog dönteni. De addig is működni fog a hontalanságban.” Idézet a VR. C füzet 17. oldalán, a Vitézi Rend magyarországi tagozata Mustang 1994 adott ki.

Hazajövetelükkor valahogy nem így mentek a dolgok.

Az itthoniak tudtak a kint megalakult Rendről, hisz a nyolcvanas évek végén már avattak, olyanokat, akik útlevéllel és megfelelő anyagiakkal rendelkeztek, hogy ezeket az utakat Münchenbe vagy egyéb külföldi városokba megegyessék.

A kül- és belföldiek között a tárgyalás elkezdődött, eredményeképpen a főherceg, Radnóczy vezetésével küldöttséget küldött Gönczhöz, ai egyesületként való bejegyezését engedélyezte. Radnóczy féle küldöttség még egy angol ezredest is hozott magával, ki a későbbiek folyamán a magyarországi vitézeket lekommunistázta.

Ez ellen 1998. március 1-én a főkapitánynak írt levélben, többek között bajtársaim és magam nevében ki is kértem. (levél másolata birtokomban)

Következett a Rend egyesületként való bejegyzése.

A Főherceget és Radnóczyt nem lehetett mint elnököt bejegyezni, mert nem voltak magyar állampolgárok. Münchent sem lehetett központnak bejelenteni. Öszvér megoldás született. Az itthoni vitézek, a Vitézi Rend Magyarországi tagozata címet kapta, melyek Elnök törzskapitánya v. Tabódy István lett.

Mellesleg az ő plébániájának templomában volt 1992-ben Bicskén az első magyarországi vitéz avatás.

A szóban forgó levélben, melyben olyanról ír kedves fiatal barátom, ki akkor még a Vitézi Rend közelében sem volt. Ezért engedjenek meg nekem pár gondolatot a levél 5. old. 2. bekezdésében írottakra.

„Hogy ki az aki visszatérhet..... Csoportos kilépésre.”

Dezertálással vádoljátok azokat a bajtársakat, akik még a 45 év kemény időszakában is halálukig (mert már kevesen élnek közülük) hűek maradtak esküjükhöz.

Azok vádolják, kik még nem is éltek, mikor ők hazájukért életüket is készek voltak feláldozni, utána pedig a 45 év gyötrelmes időszakában megalázottan, titokban a szebb magyar jövőért dolgozva, titokban a rendszer tarthatatlanságát terjesztve a „HAZÁBAN”.

Vagy azon az elven voltatok, hogy csak a korlátoltak maradtak itthon, kik nem lettek volna képesek a Rendet újraéleszteni és megszervezni?

Csak egy pár nevet említsek Kéri Kálmán, Tabódy István, Domokos József, Süveges, Hajdú Lajos és lehetne sorolni tovább, ezek a bajban is kitartottak.

Dezertálásról beszéltek velünk kapcsolatban? Kik dezertáltak?

Szó szerint idézem az eskü szövegét, amit mi, és ugyanúgy annak idején ők is elmondtak:

„Esküszünk, szent Hazánkért minden belső és külső ellenség ellen, bárki legyen is az, mindenkor, mindenütt, minden alkalommal, ha kell életünk és vérünk feláldozásával is vitézül és férfiasan harcolunk.”

Mi, akik itt maradtunk mi még gondolatban azt is hozzá tettük, amit gr. Teleki Pál mondott: „Becsületünk előbbre való jólétünkénél.”

Tudom, valamennyien csak egyszer élünk, mindenki saját életét akarja jobbra tenni.

Ha valaki ebből a szempontból csökkenti kötelességeit vegye tudomásul jogai is ebben az arányban csökkennek. Tehát az itthoni intézkedéseik sokszor nevetségessé váltak.

Az itthoni normálisan gondolkodó emberek lévén mivel hazatelepítésről beszéltek a már eleve a Kormányzó úr által nem engedélyezett ennek ellenére működő Rend itthon egyesül a megalapítandó és a kintiekkel összeszerveződővel.

De nézzük meg jobban kik voltak ezek a tékozló fiuk?

A levélben az esküről sok szó esik, ezt a fentiekben kifejtettem véleményemet. Ezek finoman kifejezve esküszegést követtek el.

Volt aki azzal dicsekedett három évig angol egyenruhában járt és még büszkélkedett vele. Ebben a ruhában hajtották végre a szőnyegbombázásokat, a magyar polgári lakosság irtását, ebben bombázták Drezdát is!!

A másik: Ausztriában „ Már 1946-ban összeírták a vitézeket, ha majd arra kerül a sor meglegyen. De érdekes nyugaton talán használták a hasznát. (hogy hazajöhetnek, mikor mások kiharcolták a szabadságot.)

Vagy mondogatták, hogy nekünk mit kellett volna tennünk.

Azok akik 45 éve az országhatár közelében sem jártak. De ők utólag tanácsokat osztogattak.

Egyik közös külföldi Széki ülésen az egyik külföldi törzskapitány felteszi a kérdést: „Mikor fogjátok Szálasit rehabilitálni?” Ez az illető a mai napig tagja a TVR.-nek külföldön.

A központot Münchenből nem akarták hazahozni.

Az itthon felvételt kérőknek felvételét, külföldön élő disszidált, esküszegő vitézek bíralták el. Nagyon sok tagnak az adatai a nagyvilágban kódorognak a mai napig.

Ezeket a dolgokat az itthoni V. Szék megelégette és v. Tabódy elnök törzskapitány által vezetett ülésen elhatározták a különválást.

Akkoriban valahogy úgy álltak, hogy a főherceg, mint legfőbb előljáró szerepelt és Radnóczy volt a főkapitány. Tabódyt választották főkapitánynak.

Radnóczy mellett maradtak, nagyban a cím és rangkórságban szenvedők, kik a külföldet majmolva mindenáron lovagrendek sorába akartak kerülni. Nekik nem volt elég a vitézi cím, ami egyedül itt hazánkban használatos. Ebből a Rendből hivatalosan csak egy lehetne. Lovagrendekkel akár Dunát is lehetne rekeszteni.

Amikor a TVR. tagjait meglátom malaclopójukban, mindig a két háború közötti vöröskeresztes nővérek jutnak eszembe. Elnézést az élcelődésért, de azoknak jól állt.

Ennyit egyelőre a szakadásról.

Egyesületeknek első sikertelen próbálkozása 2000. január 17-én volt, mindkét részről az aláírások megtörténtek. Azonban mi történt, az esküszegőket mostmár szerződésszegéssel is lehet vádolni.

A nyugati rendtársainkkal is volt tárgyalás, mégpedig 2003. október 2-án. A főherceg, mint előljáró és Bercsényi Miklós főkapitány között. A megegyezés a Vitézek Lapja 2003. decemberi számában olvasható. Azonban ez a tárgyalás kb. 13 órakor ért véget. De 16 órakor valamelyik étteremben érvénytelenítette a főherceg és csoportja.

Mielőtt az ez évben folytatott kísérletre térnék, engedjék meg nekem, hogy egy pár szót a Főhercegi Rendről említsek.

Ez a csoport tartja magát az egyedüli hivatalos rendnek mivel vezetőjük a magyar Habsburg-ház leszármazottja.

Csak a csoport elfelejti, hogy a magyarság József főherceggel megszűnt, ugyanis felesége Augusztia főhercegnő Ferenc József unokája. Tehát a jelenlegi állítólagos főkapitány az Aradi hóhér ükunokája. Tehát már nem a tiszta magyar ág. József főherceg kiszolgált mindenkit Kun Bélát, Szálasit, Ha hazajön még talán Rákosit vagy Kádárt is kiszolgálja.

Az az ember akar az egyedüli magyar Vitézi Rend főkapitánya lenni, aki csak akkor hajlandó Rendalapító elődjének sírjánál tisztelni és Kenderesre a kriptába látogatni, ha helyettese vagy a rend tagjai IV. Károly sírjához elmennek.

Ez becsület, jellem és tisztesség hiánya. Ráadásul fiát, ki még magyarul sem tud, akarja utódjául kineveztetni. Az egyetlen tiszta magyar rend élére. Valószínű nem csak én tartanám helytelennek.

Gondolom azok, kik egy kicsit is olvasták a történelmet nem rajonganak a Habsburg uralomért.

Még egy pillanatig az esküről. Én először hazámra tettem esküt, amit a korona is jelképezett (1934. és 1938-ban), majd 1993-ban a Szent Koronára és nem a

VR.-re. **Mellesleg a magyar törvények szerint a TVR törvénytelenül működik, mert a névhasználattól eltiltották.**
De hát egy következmények nélküli országban élünk, ahol mindenki saját elképzeléseit is végrehajthatja ami törvénytelen.

A VITÉZI SZÉK BUDAPESTI TELJES ÜLÉSÉNEK 2011. JÚLIUS 24-I HATÁROZATAIBÓL KÜLÖNBÖZŐ FELSOROLÁSOK UTÁN OLVASHATÓ Kitüntetések:

Doni Emlékkereszt Tizenkét név felsorolva

Tiszteletteljes kérdéseim vannak.

Nevezetesen azt a kitüntetést a „Doni Bajtársak Szövetsége” alapította ezért csak ő jogosult ezeknek az adományozására.

Az egyesület elnöke nem tud és nem adott engedélyt arra, hogy más adományozza.

A becsületes eljárás minden értelmes embernek tiszta és világos.

Milyen igazolványt állítottak ki, azt is hamisították?

Mint, a szövetségnek a tagja az Elnök urat értesítettem.

Most szójunk a TVR urairól 2011. július 29-i meghívásról.

Hunyadi úr, aki tudja, hogy meghívták az aláírásra, tudja azt, hogy arra is el is megy. **Megjelenik valamelyik rádióban interjút adni, ahol körülbelül ezeket mondja. Nem hajlandó egyesülni a VR-rel mert azok kommunisták és nácik. Ezek után 4-5 órával a Kapisztrán téren elegáns fekete kocsi, mindenki csodálkozására kiszáll, a kommunistázó és nácizó valaki (régen úgy mondták segédtszt) kísérelőjével.**

Hova süllyedt az önmagát kinevező örökös főkapitány?

Itt már jellembeli becsületbeli hibákról van szó. Vagy értelmi fogyatékoság?

Az az örökös főkapitány aki átveszi **Szekeres minisztertől** a kitüntetést, de a mostani minisztériumról úgy nyilatkozik, mint kommunisták.

Győri esetről azt mondják „Megérte?” Válaszom igen. Mert mi megmutatjuk, ha tévedünk elnézést is tudunk kérni.

Nem hiszem egyszer is elnézést kértetek a kommunistázásért. Velem, már 1997-től ezt teszitek.

Hogy leveletekre miért nem megy válasz, mert töletek se jönne vagy talán csak mocskolódó.

Főkapitányotoknak írtam egyszer egy cikkre válaszolva (lehet, hogy abban is épp kommunista voltam) pedig barátságosan „Öcsém Uramnak” szólítva, mivel apjával egy évben születünk. A válaszlevél még máig úton van.

Mindenesetre megállapítható szomorú körülmények közé került rendünk. Pedig milyen nemzet nevelő hatása lenne, ha abban a szellemben dolgozna a Rend, ahogy Hadurunk azt elképzelte.

Tudta Ő miért csak a Haza felszabadulása után akart, hogy a Rend életre keljen. Mint ahogy annak idején is több dolgot előre jelzett.

De nem kell feladni a reményt. Nézetem szerint – a vidéken járva – a hagyományőrző csoportok, szervezetek lassan megteszik, amit a VR elmulaszt az állandó civakodás miatt.

vitész békei Koós Ottó